

De Moecial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 2 - woensdag 20 oktober 1993.

De studentenvertegenwoordiging onder de loep

Onder het afgezaagde maar zeker niet konsekwent nageleefde motto dat studeren aan een universiteit 'meer is dan alleen cursussen van buiten blokken', is het de gewoonte dat er in de bestuursorganen van de VUB een delegatie studenten verkozen wordt. Op die manier kunnen studenten op de relatief kleine schaal van een universiteit kennis maken met het democratisch besluitvormingsproces in al haar mogelijkheden en beperkingen. Uit hetgeen volgt blijkt duidelijk dat in de huidige situatie vooral de mogelijkheden beperkt worden. Bijgevolg is er sprake van een impasse. Maar dat wisten alle betrokkenen eigenlijk al langer. Of ze het willen weten en er hun conclusies uit trekken is een andere zaak.

De inspraak aan de VUB is in principe de meest verregaande in Vlaanderen. Elke faculteit beschikt over één studentenaftvaardigde in de Raad van Beheer (RvB), het hoogste beslissingsorgaan van de VUB. Dit in tegenstelling tot Leuven, waar er gewoone

studentenvertegenwoordigers zetelen in de RvB. (daar heerst nog steeds het motto 'hier Geen Ongewenste Duikboten in de RvB' afgekort GOD). En de bisschoppen vaarden er wel bij. Dat is echter nog niet alles. De ganse problematiek van de Sociale Sektor (inderdaad problematisch!) wordt door de Raad van Beheer gedelegeerd naar de Sociale Raad, die zich kwasi uitsluitend met deze materie bezighoudt. Niet enkel de sociale voorzieningen zoals huisvesting, restaurant, jobdienst, medisch-psychologische verzorging en opvang buitenlandse studenten komen aan bod. Daarnaast ressorteert ook de dienst Cultuur en de drie overkoepelende studentenvertegenwoordigende instanties (het Brussels Studentengenootschap, studiekring vrij onderzoek en De Moecial) onder de bevoegdheid van de Sociale Raad. Hierover kon je al een ander vernemen in de vorige Moecial. In de SoR zetelen zes studenten. Bovendien is het zo dat zowel de Voorzitter van de RvB en de rector een persoon in de SoR afvaardigen. In het verleden was een van die twee een student, dit jaar zelfs allebei, zodat het totaal aantal studenten in dit beheersorgaan op zeven of acht komt. Dit aantal is genoeg om een meerderheid van de stemmen te behalen, waardoor de studenten in principe in staat zijn om het beleid van de SoR te bepalen. Als men vindt dat ze er een zootje van maken, heeft de RvB overigens nog altijd de mogelijkheid om de beslissingen ongedaan te maken. Deze inspraakmogelijkheid is enig in Vlaanderenland waar nog bij komt dat sinds lang de voorzitter gekozen wordt onder de studenten.

Nu rijst dus de vraag in hoeverre er effectief iets gebeurt met dit verregaande mandaat. Zijn de studenten in staat om een beleidslijn uit te stippen en die in concrete beslissingen om te zetten? Deze vraag is de vraag naar de zinvolheid van de inspraakfaciliteiten.

Hierbij moeten verschillende zaken in rekening worden gebracht. Eerst is er het probleem van de continuïteit. Studenten worden verkozen over een

termijn van één jaar en worden meestal vanuit het niets in dit soort organen gekatapulteerd, weliswaar volgens de klassieke democratische stemprocedure. De onervarenheid in het vergaderen maakt dat de andere leden van de SoR, die sinds lang hun zetel bezetten, relatief gemakkelijk de argumentaties van de studenten kunnen overtroeven. Dit verschijnsel speelt misschien het sterkst in het geval van de coördinator van de Sociale Sektor, Jan Marcelis, die een meester is in het bewandelen van de grenzen van zijn mandaat. Dit maakt dat het voor een voorzitter wel erg moeilijk is om een eigen beleid uit te stippen. Het continuïteitsprobleem is echter vooral van technische aard, doch wordt versterkt door een tweede verschijnsel: de gebrekkige of afwezige betrokkenheid van de studentenverkozenen bij de problematiek waarin zij zich geëngageerd hebben (eenvoudig en plat: de curriculumgeleid). Het is duidelijk dat er de laatste jaren vooral hier iets fundamenteels schort. Waar vroeger de studentenbeweging in het verweer ging tegen besparingsmaatregelen worden die nu zonder slag of stoot aanvaard. Dit wordt duidelijk als men het 'beleid' van de laatste jaren in ogenschouw neemt. Het begrip 'beleid' is tegenwoordig een synoniem voor besparen. Als er vroeger sprake was van een visie op de doelstelling van een Sociale Sektor dan is daar nu duidelijk geen sprake meer van. Men aanvaardt het steeds verder slinken van het budget en herorganiseert de hele boel tot een dienstverlenende instantie in plaats van een Sociale Sektor te zijn. (voor diegenen die het niet door hebben: er is wel degelijk een verschil tussen dienstverlening en sociale ondersteuning). Voorbeelden van die tendens zijn de herhaalde prijsverhogingen in de cafetaria, het restaurant, het CultuurKaffee; de verkapte prijsverhogingen in de geneeskundige dienst; het installeren van dienstverlening zoals pasfotoautomaten en dergelijke meer. Het is duidelijk dat deze tendens onontkoombaar moet leiden tot een verdere bourgeoisieering van de Universiteit aangezien het steeds moeilijker zal worden voor minderbevoegden om hun studie te financieren. Deze tendens is zeer moeilijk op te merken aangezien zij die er het slachtoffer van worden gewoon verdwijnen en dus hun stem niet kunnen laten horen. Als ze daar al zin in zouden hebben want opboksen tegen de maastroom van de lichtzinnigheid kost veel energie en levert zeer weinig resultaten op. Bijgevolg woekert de tendens tot dienstverlening aan zij die het kunnen betalen rustig verder. Zoals de zaken nu staan valt er op het niveau van de studentenvertegenwoordiging niets anders te verwachten dan een bestanding van de situatie. Besparen zonder na te denken over het waarom, de maatschappelijke factoren die aan de besparingsdrang ten grondslag liggen. Overigens moet worden opgemerkt dat er opvallende parallellen zijn tussen wat er zich in de Sociale

vervolg op pag. 4

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL

VERKIEZINGEN Afgevaardigden Studenten in SOCIALE RAAD RAAD VAN BEHEER

Donderdag	07. 10. 1993	- bekendmaking verkiezingen
Maandag	18. 10. 1993	- samenkomst verkiezingscommissie i.v.m. samenstelling kiesbureaus (16u)
Dinsdag	26. 10. 1993	- einde kandidaatstelling (16u) - samenkomst verk.com. i.v.m. ontvankelijkheid der kandidaturen (16u15)
Woensdag	27. 10. 1993	- publicatie der beslissingen van de verkiezingscommissie - begindatum voor klachtindiening
Donderdag	28. 10. 1993	- einddatum klachtmogelijkheid tegen beslissingen van de verkiezingscommissie i.v.m. ontvankelijkheid (16u) verk. kom. (16u15)
Woensdag	03. 11. 1993	- oproeping der kiezers
Maandag	15. 11. 1993	- VERKIEZINGEN EERSTE RONDE (10-16u)
Dinsdag	16. 11. 1993	- TWEEDE DAG VERKIEZINGEN (10-16u)
Woensdag	17. 11. 1993	- DERDE DAG VERKIEZINGEN (10-16u) + telling
Donderdag	18. 11. 1993	- publicatie + begin beroepsperiode
Maandag	22. 11. 1993	- einde beroepsmogelijkheid (12u) - publicatie beslissingen
Woensdag	24. 11. 1993	- VERKIEZINGEN TWEEDE RONDE
Donderdag	25. 11. 1993	- Tweede dag verkiezingen

BWC recyclé

Eén van de hoofdbekommernissen van de BWC oefenplein '93 was o.a. het voeren van een meer milieugerichter omgaan met ons huisafval. Hierbij hebben we directe medewerking gekregen van de Dienst Huisvesting die ons de nodige hulp boden. En uiteindelijk is het dan zover; de papiercontainers zouden één van de dagen moeten arriveren. De SoR van juli '93 heeft een budget vrijgemaakt waarmee we een proefperiode van 1 jaar kunnen volbrengen. 3 Papiercontainers worden geplaatst; 1 op de campus Oefenplein nabij gebouw G, 1 in de garage van de studentenhomes in de Nieuwelaan en 1 op de campus jette nabij het secretariaat van de studentenflats. Hierbij wordt iedere student en elk personeelid opgeroepen

om van deze nieuwe faciliteit gebruik te maken. Er wordt wel gevraagd om rekening te houden met de zuiverheidsseisen; er mogen geen andere stoffen in terecht komen die de recyclage zouden kunnen hinderen. Ondertussen wordt met de SoR ook nog onderhandeld om binnenkort over te gaan tot het plaatsen van glascontainers. Wij hopen hiervoor ook zo vlug mogelijk de nodige fondsen voor ter beschikking te krijgen ten einde over te gaan tot een globaler milieuproject. Misschien is dit ook een duidelijk signaal naar de hogere bestuursorganen van de VUB om werk te maken van het milieubeleid in deze instelling.

Steven Vervoort
BWC Oefenplein

Inhoud:

De SoR Verkiezingen	p.1
Goeddenkvolle school	p.2
Lezersbrief	p.2
VLiR	p.2
KODEWES	p.3
VESALIUS	p.4
Omeletten	p.4
Kultuurkrant	p.5
Parochieblad	p.6
Agenda	p.6

SM en Poolse kuisvrouw

(Extrem-)rechtse politici verhullen zich dikwijls in een onafwendbaar schouwspel van de sterke Geest, wellicht met kille slagshaduw in de wandelgangen van wat 'Macht' en haar 'overlopers' is gaan heten. Waaruit de waarheid zich heeft teruggetrokken en het schudden van bekende koppen met ellebogen de trage gedachten van de bevolking heeft leren onderhouden met alle daagse TV-tafereelen en clichématig taalgebruik. Waar de politicus zich dient te verafspiegelen in een kompetiteest ten dienste van het ultieme conformisme: van zij die erbij horen, van zij die "kritiek" hebben, mediageniek zijn, van zij die (Kerk en Staat) vertegenwoordigen, van zij die de koek verdelen, maar in wezen de hielen van de meestal intelligent-voorkomende 'decision makers' van het establishment achterna hinken. Elk van hun vervalste schijn dragen zij over, enkelen met charisma, mits pseudo-doorzichtigheid terwijl het ontcijferen van hun zelfbedrog stoort en hun vestingen slagvaardig overkomen. De tijd is bijna gekomen dat men door hen verpletterd zal worden, zoniet gekneet met het zinsbedrog van de democratie zelve: het gerechtelijk apparaat bijvoorbeeld, mooi samengevat als zijnde parasitair, burgerlijk en ten dienste van het grootkapitaal. Het grootste deel van rijkswacht, politie en leger: een bende fossielen zonder visie, die maar één ding verwachten, hun sado-masochistische vatbaarheid op een onherroepelijke wijze te kunnen waarmaken op zij die minder machtig, sterk en eventueel anders overkomen. Groteske soldaten die dienen te beantwoorden aan hiërarchische wetmatigheden en een geo-politieke opportuniteit terwijl het nu reeds technologisch duidelijk is dat men nu bevrijd kan zijn van almachtinge olie(velden) of -anderzijds- van Bureaucratische systemen die elk decennium ergens in de wereld een Barbie de vrije teugels geeft en legitimeert. Elk van deze ijzervreters staat voor het raadslachtig karakter van de zogenaamde "onrijpe burger", die vreugde en verdriet kent, en die onder hun mooitgetooid marmeren koninklijke standbeelden schuiven met een gewichtig gevoel aan ondergeschiktheid. Daartegenover de

DE VLIR LACHT IN ZIJN VUIST

Koen Lefever, aan de meeste van ons bekend als de pro-senior van Historia-Filosofia, was het afgelopen jaar ook afgevaardigde student in de Commissie Onderwijs van de Vlaamse Interuniversitaire Raad. Het is mede dankzij hem dat het memorandum op Higher Education niet is doorgeslagen, of toch niet in zijn originele vorm. Er bestond toen een grote consensus over het feit dat dit memorandum de doodsteek voor de universiteit kon betekenen en alle, of toch bijna alle kringen sloten zich aan bij deze mening. Dat was ook de periode dat Koen Lefever in deze commissie is terecht gekomen. Enige tijd geleden heeft hij echter ontslag genomen. Wat was zijn motief?

In de Moeial nr. 5 van '92-'93 kunnen we zijn kritieken terugvinden. De belangrijkste zijn: - De studenten aanwezig in een commissie hebben geen stemrecht, dit orgaan is dus een echte dogma.

- De VLIR tracht op het niveau van de nederlandsstalige gemeenschap en onder impuls van Rector Dillemans van de KUL zoveel mogelijk verdeeldheid onder de studenten te zaaien en lukt daar nog aardig in ook.

marginalen: (tedere) anarchisten, kommunisten van het eerste uur, prostituees, dichters, psychiatrische patiënten, onbekende kunstenaars, slechte (boeken)dieven zoals Jean Genet, werklozen en huisvrouwen. Zij voelen zich teruggedrongen en verweesd in een samenleving die op alle niveaus de recessie tracht in te kleden met pogingen tot het versluieren van de alomvattende corruptie en leugens die ons omringt. Met niet veel meer dan een negentiende eeuwse maatschappijvisie voor ogen: een schoolsysteem van "hoog" en laaggeschoolden, kwispelend en huppelend als de grote speelkaarten van het VTM-programma "Hoger & Lager". Verder officiële abortusingenrepen op de spontaneiteit vanaf de eerste luier, politieke partijen die beroep doen op ouderwetse economische structuren en belangen, quietisme met zipper in de schoot en een opvulling van al deze noodwendigheden door autoritaire slagzinnen die op de koop toe opvallend origineel overkomen. Op lange termijn zal dit allemaal wellicht implosie heten. Met de mythische kijk van de banelling die zich vastspijkt aan de illusie van de idealistische vergissing. Slechts enkele alleenlopers met fantasie die mits een asiel- of gastverblijf ergens ver weg deze keer van Bosnië of Somalië de Prijsuitreikingen van de Mensheid vanuit de verste uithoeken van de zaal begroeten zullen met een soort bitterheid en een pijnlijke grijs die ook journalisten, met toast en cocktailglas in de hand, meer dan ooit kunnen onbegripen. Het zinnebeeld voor het stoffelijk overschot van wat ooit rechtvaardigheid en radicalisme betekende. Terwijl de leegte middenin deze beeldenstorm en hoerierij ten dienste van Geld en Religie overblijft. Terwijl anderzijds de noodzaak tot verandering wegwijnt samen met wezens die geparalyseerd overkomen. Exit vooruitgang en utopie. Er zijn nu eenmaal steeds prinses, baronnen, rijken, functionarissen, waakhonden en idioten geweest. En dat zal ook steeds zo zijn, zei een Poolse kuisvrouw deze morgen bij onze kruidenter. Haar vermeende zelfbeheersing ergerde mij. Patrick Pitteman.

- De VLIR probeert op lange termijn de gaten die in het Coensdekreet geschoten zijn toch nog in te vullen.

- De VLIR is een ondemocratisch orgaan, want niet alle geledingen van de universiteit zijn vertegenwoordigd.

- De VLIR is de grote promotor van numerus clausus,...

Dit zijn maar enkele van de wantoestanden die heersen in de VLIR, en daarom heeft Koen Lefever ontslag genomen.

Nu komen we bij het eigenlijke onderwerp van deze tekst: De aanduiding van een opvolger.

Er bestaat discussie over wie nu die opvolger moet aanduiden. Eigenlijk moet de studententvertegenwoordiging van de VUB een persoon vinden die daar geschikt voor is. Niet in het minst omdat er in de SoR ook niet-studenten zetelen. De benoeming van een studentenaafgevaardigde is een studentenaafgevaardigde en iemand anders heeft daar niets mee te maken. Het BSG had in deze aangelegenheid een politieke commissie moeten bijeen roepen, zodat iedereen die belang heeft bij de aanduiding van de opvolger zijn stem kan laten horen. In de tijd dat

De Goeddenkvolle school van Brussel

Steeds meer mensen, zowel studenten als assistenten en professoren, beginnen te beseffen dat onze universiteit gekenmerkt wordt door een steeds enger wordende atmosfeer. Dit is niet enkel een subjectief gevoel, maar iets reël waarneembaar. (Merk op dat ik het woord objectiviteit niet gebruik, ook het dualisme is een ideologie of een dogma zoals elk ander.) Aangezien dit niet in getallen kan worden uitgedrukt, menen de meesten dat ze dit vrij mogen negeren. Deze universiteit (of haar moederuniversiteit de ULB) was opgericht vanuit een ideaal. Een universiteit waar VRIJ kon gedacht worden. Nog steeds mogen we denken wat we willen, aan Vrij Onderzoek doen: volgens het Dogma van Poincaré moeten we ons enkel aan de feiten onderwerpen. (Het is natuurlijk dit aan Poincaré te verwijzen, maar wie begrijpt dat nog?) Wat zijn die fameuze feiten, dingen die we objectief kunnen meten, die in de natuur of de maatschappij of De Werkelijkheid bestaan buiten onszelf.

Het is eenvoudig: de mensen aan deze universiteit streven ernaar vrij van vooroordelen te zijn. Deze poging is gedoemd om te falen, niets is gevaarlijker dan te denken dat men geen vooroordelen heeft of dit als, zelfs utopisch, streefdoel te stellen. Dit is geen pleidooi voor intellectuele (of gelijk welke andere vorm van) oneerlijkheid, in tegendeel: enkel wie zijn of haar vooroordelen onderkent kan in staat zijn tot waarachtige oordelen.

Deze algemene atmosfeer komt tot uiting in (soms) kleine dingen die het de studenten (en niet enkel de studenten, zoals inderdaad hoe langer hoe duidelijker wordt) het leven zuur maken. Zoals een assistent (die een studente voor een taak buisde ondanks het feit dat hij toegaf dat het een goede taak was, maar niet voldeed aan wat hij wetenschappelijk noemt) die "wetenschap zoals die aan deze universiteit bedreven wordt" (en dat is dan reeds een nuancering van wat eerst gewoonweg de definitie van "wetenschap" was) definieert als een geheel in stukjes kappen en zoverder en dan de deeltjes onderzoeken totdat ze eenvoudig genoeg zijn om ze te onderzoeken (en dus totaal blind voor gehelen) niet beseft dat, hoewel zijn standpunt verdedigbaar is, niet beseft dat hij een IDEOLOGISCH en

zelfs METAFYSISCH standpunt inneemt. Natuurlijk, ideologie en metafysika zijn hier verboden, dus het volstaat om ze te negeren. Studenten die zich schuldig maken aan wat Orwell "misdenk" (naar analogie met "misdadig") noemt worden gebuisd, dit is m.a.w. reine GEDACHTENKONTROLE. Deze definitie ontlokte van een gerenomeerd wetenschapsfilosoof de ironische reactie dat iemand met zo'n klare kijk op wetenschap stante pede tot rektor zou benoemd moeten worden. Zoals profren die botweg stellen dat Aristoteles de ontwikkeling van de wetenschappen eeuwenlang heeft tegengehouden omdat hij uitging van zijn vooronderstellingen (vanaf de zeventiende eeuw dede men dat natuurlijk niet meer: toen was men plots objectief) en dus een "verkeerde" fysika in stand hield. Zoals stageleiders bij de leerkrachtenopleiding niet aanvaarden dat de toekomstige leerkrachten de nu geldende uitgangspunten van de economie of gelijk welke discipline in vraag stellen of zelfs lang naar hebben of het niet eens zijn met wie de inrichtende macht van een cursus is of wordt. Zich aanpassen (waaraan?) of stoppen, zo ekstreem stelt het zich reeds voor vele studenten. (De leerkrachtenopleiding is overgens gewoonweg schandelijk: ik hoef geen pedagogen die mij één of ander waanzinnig psychologisch model in de strot duwen en dan pretenderen dat dit Wetenschap of zelfs Juist is! Ik wil helemaal niet leren hoe ik een klas moet konditioneren.) Zoals profren die op een (multiple choice!) eksamen vragen of er jaarlijks meer of minder dan 100.000 wetenschappelijke publikaties verschijnen en in de cursus zowel schrijven dat er inderdaad meer dan 100.000 publikaties verschijnen en een beetje verder dat het er 50 a 60.000 zijn. Zoals profren die vragen uit een serie mogelijke antwoorden de twee "meest juiste" antwoorden te halen. Zoals profren die op een eksamen ervan uitgaan dat een deel van een antwoord "toevallig juist" is en een nul geven. Zoals assistenten die studenten handelsingenieurs beoordelen "zoals dat in een bedrijf zou gebeuren". Bovenstaande voorbeelden zijn enkel gekozen uit wantoestanden vanwege de academische overheden,

omdat die, aangezien deze zich hoe dan ook nog steeds in een machtspositie tegenover de studenten bevinden, de meest opvallende zijn. Ze zijn echter geenszins losstaand of alleenstaand. Is de VUB dan echt een slechte universiteit? Ondanks de verschillende lichtpunten die er zijn, ja. Het is hoog tijd dat we ons afvragen of we eigenlijk nog de pretentie mogen hebben van ons "universiteit" te noemen.

Koen Lefever.

Nawoord: Bovenstaand pamflet is reeds enkele maanden oud, en inmiddels zijn mijn visies verder geëvolueerd. De VUB heeft fundamenteel gekozen om haar maatschappelijke functie te beperken tot het afleveren van diploma's. In een staat (België? Vlaanderen? Europa?) waar hoe langer hoe meer vrijheid verloren gaat (en de "traditionele" partijen zijn daar, indien we het louter politiek beschouwen, meer verantwoordelijk voor dan bijvoorbeeld het Vlaams Blok!) kan de VUB enkel blijven bestaan indien ze "braaf" is. Na de vorige parlementsverkiezingen wou de Studiekring Vrij Onderzoek een radikaal (van het Latijn "radix" = wortel, radikale is dus niet hetzelfde als extreem!) studie over de politiek in België wou uitbrengen, is dit door het rektorat geannuleerd en verwaterd tot het platte "politiek zonder boe of bah", uit angst de bevriende partijen voor het hoofd te stoten.

De VUB kan geen alternatief bieden voor de huidige manier van politiek voeren. Om een echt maatschappelijk debat te vermijden organiseren de verschillende overheden congressen waar "ieder-een" aan mag deelnemen, zolang ze niet te veel van het gewenste standpunt afwijken. Goede voorbeelden hiervan zijn de "raadplegingen" over onderwijs in Europa en over het drugbeleid. (Op het onderwijscongres waren de konklusies voorafhand geschreven en werden alle dissidenten stemmen gewoon genegeerd, op het drugsdebat werden de voorstanders van de depenalisatie gewoonweg uit de zaal gezet.) De VUB past door haar openingszitting af te schaffen (er zou eens iemand kritiek kunnen hebben) in wezen dezelfde politiek toe.

Sorry, mijn tekst is rommelig, maar ik had geen tijd meer om een volledig nieuwe te schrijven.

DEBUD VUB BEGINT EEN NIEUW WERKINGSJAAR...

Misschien heeft U ons al opgemerkt in het cafeteria en het restaurant: wij zijn een belangengorganisatie van druggebruikers die momenteel bezig is met een petitie ter legalisering van drugs in verschillende stappen. Onze eerste vergadering zal plaatsvinden op woensdag 20 oktober in lokaal 4/F107 om 20.00. Diezelfde middag zullen wij ook weer met onze petitie in het cafeteria staan, ongeveer gelijktijdig met het uitdelen van deze Moeial. Alle geïnteresseerden naar 4/F107 dus, gebruikers of niet-gebruikers, iedereen is welkom.

Zij die niet aanwezig kunnen zijn, maar toch informatie willen betreffende druggebruik, drugmisbruik, verslaving, ...kunnen steeds bellen naar het nummer van Debed VZW: 02/219.91.27.

neiging te denken dat hij dat beleid zal goedkeuren en proberen te verdedigen aan de VUB. En dit moet ten allen kost vermeden worden. Maar men heeft ons de instrumenten (de politieke commissie) waarmee wij (en hier bedoel ik de gehele populatie van de VUB mee, dus u ook) oppositie konden voeren uit de handen genomen, en daar stel ik mij bepaalde vragen bij. Hoe is het gesteld met democratie aan de VUB, een universiteit die er prat op gaat een democratische instelling te zijn. Zelfs de studenten die door democratische principes inspraak hebben gekregen, spelen nu zoals de politici en fiksen onder elkaar snel wat afsprakes ineen en gooien zelf de democratische principes overboord. Ik vrees het ergste voor de VUB als het zo blijft voortgaan, maar nu begin ik weer over het failliet van onze universiteit in al zijn geledingen, en daar wil niemand nog wat van horen. Maar dit is weer een prachtig voorbeeld en ik kan de kans niet laten voorbijgaan om de mensen daar op te wijzen, in de hoop dat men er eens deftig over nadenkt. Dan kan men later tenminste niet komen vertellen: "Wir haben es nicht gewusst!" FVD

De derde wereld is slechts uw cadmiumvervuild moestuintje

KODEWES of het KOMitee voor DERde WERld Schuld organiseerde een studiedag op de VUB, ondersteund door studiekeuring Vrij Onderzoek en UCOS, het Universitair Centrum voor Ontwikkelings Samenwerking. In deze studiedag werd onderzocht wat de relatie is tussen de gezondheids-toestand van de derde wereld en de schuldenlast die zij moeten dragen. Medeorganisator Stefan Dewit stelt expliciet dat het comité geen derde wereldorganisatie is. Het is eerder een internationaal pluralistisch platform dat aan sensibilisering tracht te doen gebaseerd op harde feiten. Een interview.

De studiedag van KODEWES ging over de relatie schuld en gezondheid in de derde wereld. Men gaat er dus van uit dat het gezondheidsprobleem in deze contreien gerelateerd is met de schuldenlast van die landen. Wat waar situeert gij de oorsprong van de schuld van de derde wereld?

Stefan Dewit: Begin de jaren zeventig begonnen verscheidene grote banken geld uit te lenen aan derde wereldlanden. Dit gebeurde niet zo zeer uit humane overwegingen. Neen: er was een *geldoverschot*, dat niet direct in de economie kon geïnvesteerd worden en dus niet renderde. Als gevolg van de recessie van de internationale vrije markteconomie van 1974-75 en van de langdurige depressie waarin deze economie is vastgelopen (de groei-voet is meer dan half zo klein dan die van de periode 1948-73) is de vraag naar krediet vanwege de rijke industrielanden relatief minder geworden. De grote banken van deze landen beschikten over een overvloed van deposito's, van geldkapitaal. Om winst te kunnen maken moesten ze die deposito's omzetten in kredietverlening. Zij gingen dus op zoek naar klanten, naar bijkomende krediteurs. Zij zijn de wereld rondgetrokken en zijn bijkomende kredieten gaan smijten naar de derde wereldlanden. Door het uit te lenen aan de derde wereld kon het wel opbrengen. De schuld die hiervan het gevolg was beperkte de regeringen in deze landen in haar mogelijkheden te inves-

teren in de openbare sektor. Vervolgens zorgde de noodzaak om deze schulden af te betalen voor een middelentekort. Het Internationaal MuntFonds (IMF) dat via 50% gecontroleerd wordt door de groep van zeven rijkste industrielanden (de G7) waarin ondermeer de VS, Japan, Duitsland, Engeland en Frankrijk zetelen, fungeert als een soort controleorgaan dat moest nagaan of het geld wordt terugbetaald. Zij stellen dat zij de scheef-trekking als gevolg van de schuldenlast op het juiste spoor willen helpen trekken. Men wil de landen met een schuldenlast helpen bij de afbetaling daarvan door te streven naar een positieve betalingsbalans, zodat de schuldenberg stopt met groeien. Dat moet gebeuren door inkomsten van de uitvoer, waardoor buitenlandse deviezen het land binnenkomen. Het directe gevolg daarvan is echter een devaluatie van de eigen munt aangezien de uitvoer dollargerechtig is. Bovendien is deze munt enkel bereikbaar voor bemiddelden. Dit leidde tot een verscherping van de bevolking. Een grote sociale onderlaag in een samenleving, en dat is een grote ar,e bevolkingsgroep geeft aanleiding tot epidemieën door het samenhooken in krottenwijken, ondervoeding en een gebrek aan sociale en hygiënische voorzieningen. De schuldenlast is te hoog om die te kunnen organiseren.

De dynamiek van de terugbetaling heeft een vergroting van die sociale onderlaag als gevolg?

St. Dewit: Inderdaad. Om de schulden te kunnen afbetalen moeten enerzijds de inkomsten stijgen en tegelijk de uitgaven dalen. Het eerste impliceert de uitvoergerichtheid van de economie, zonder rekening te houden met de behoeften in eigen land. Het tweede heeft als gevolg dat de openbare sektor drastisch besneden wordt, voor zover die al bestaat. Voor de gezondheid heeft dit als directe implicatie dat de invoer van geneesmiddelen beperkt wordt. Een

voorbeeld daarvan vindt men terug in Zambia, waar de invoer van 'chlorikine', een medicament tegen malaria op vier jaar tijd terugliep met 1000%. In '82 werd er nog 400.000 dollar aan besteed terwijl dit in '86 nog slechts 20.000 dollar was.

Maar is het niet mogelijk dat er een resistentie voor het produkt is ontstaan, waardoor het gebruikt ervan nutteloos geworden is?

St. Dewit: Neen. Van resistentie voor dit produkt is geen sprake. Het dalen van de invoer is louter het gevolg van de politiek van het IMF. Andere voorbeelden zijn overigens legio. In Peru is het voor de lagere klassen onmogelijk geworden om minimale hygiënische normen te hanteren. Proper en drinkbaar water is er enorm duur geworden. Bijgevolg is het volledig zinloos om bv de handen te wassen. Sterilisatie van het water door koken is immers onmogelijk wegens het duurder worden van brandstoffen. Benzine is bijvoorbeeld 3000% duurder geworden. Het directe gevolg hiervan is dat een bijna uitgebannen ziekte als cholera opnieuw een epidemie geworden is in Zuid Amerika. Momenteel zijn er ruw geschat 400.000 gevallen terwijl het besmet gebied zich naar Centraal Amerika uitbreidt.

Een ander voorbeeld doet zich voor in Tanzania, waar door het beleid gevoerd door premier Julius Nyerere de levensverwachting op 60 jaar werd gebracht. Daarvoor was die slechts veertig jaar. In de jaren '70 gingen in Tanzania alle kinderen naar de lagere school. In '86 was er echter op aandringen van het IMF een devaluatie op de munt en door het besteden van 60% van alle exportinkomsten aan afbetaling van de rente door het land, een einde gekomen aan het gratis onderwijs en waren de prijzen van maïs en rijst pijnlijk omhooggeschoten. Ziektes die men uitsloten waande, kwamen teruggelopen.

Waarvoor werd het geld dat inderijd geleend werd door de grote banken gebruikt?

St. Dewit: Het werd meestal niet gebruikt voor de ontwikkeling van het welzijn van de gehele bevolking. Meestal ging het naar prestigeprojecten. De Filipijnen zaten bijvoorbeeld opgescheept met een dagelijkse afbetaling van 350.000 dollar tengevoel van een lening aangevaan voor het 'Bataan-projekt'. Dat voorzag in de bouw van een kerncentrale. Er werd door 5 Britse banken 5,7 miljoen Britse pond beschikbaar gesteld, die werden terugbetaald op kosten van de openbare sektor. Uiteindelijk zijn er duizenden leerkrachten voor op straat gezet. Het projekt zelf is uiteindelijk nooit uitgevoerd. De ondergrond van het terrein waar de kerncentrale moest komen was onveilig omdat er een aantal breuklijnen in lagen. Dergelijke projecten tonen aan dat de geldstroom uiteindelijk enkel de bovenlaag van de bevolking ten goede komt, waarbij de lagere klassen voor de kosten opdraaien. Dit zijn slechts voorbeelden die een globale tendens van verder afglijden in de onderontwikkeling schetsen. Ondanks alle inspanning zet die tendens zich verder in de richting van de totale ontredding. Volgens Dorothy Logie (Schotse arts verbonden aan Christian Aid, Engeland) zijn de gezondheidsuitgaven in de 37 armste landen per hoofd met zestig procent gedaald, terwijl de uitgaven voor

onderwijs daalden met 27%. Er is dus duidelijk sprake van een achteruitgang in plaats van een ontwikkeling. De ontwikkeling gebeurt dus in omgekeerde richting. De lonen zijn in grote deelen van Afrika met 10 à 15% gedaald, zonder rekening te houden met de inflatie!

Een van de onderwerpen van de studiedag is de politiek van de farmaceutische bedrijven. Er worden blijkbaar toch nog medicamenten verspreid in de derde wereld?

St. Dewit: Op dit moment zijn er om en bij de duizenden verschillende medicamenten in omloop. Het grootste gedeelte daarvan is volledig overbodig. Er zijn een 300-tal basismedicamenten die kunnen voorzien in de medische behoeften. Het astronomische aantal dat werkelijk in omloop is maakt duidelijk dat de politiek erop gericht is om medicamenten op 'de markt' te droppen. Daarbij is het welzijn van de gebruiker van secundair belang. Een van de meer extremere voorbeelden is het medicament 'Depo Provera'. In '84 kwamen bij de Verenigde Naties klachten binnen als zou het voorbehoedsmiddel Depo Provera (prikpil) in Zuid-Afrika ingespoten worden bij zwarte vrouwen zonder hun medeweten. Dit produkt wordt geproduceerd door de Amerikaanse firma Upjohn. De firma kreeg uitvoerverbod opgelegd. Om dit te ontlopen werd het geproduceerd in België, met name in Puurs en in Canada. Depo Provera wordt op grote schaal toegediend op zwarte vrouwen in het kader van de gezinsplanning van de regering. Waarom? Bij vele leden van de Nationale Partij leeft de schrik voor een zwarte bevolkingsexplosie, als de geboortetrend bij zwarte de zwarte bevolking op dezelfde manier blijft toenemen, dan zullen blanken tegen de eeuwwisseling nog slechts 11% van de bevolking van Zuid-Afrika uitmaken (nu is dat nog 18%). Via dit soort maatregelen wil men die trend tegengaan. Depo Provera bevat een synthetisch hormoon en wordt ingespoten. Het maakt de vrouw onvruchtbaar voor 3 of 6 maanden, naargelang de dosis. Het is hier verduidelijkt omwille van de schadelijke bijverschijnselen ervan, waaronder hevige pijn in verschillende delen van het lichaam. Het verbieden van het medicament impliceerde het achterblijven van grote stocks die niet verkocht mochten worden. In de Verenigde Staten is de prikpil als

contraceptief middel verboden: het zou borst- en baarmoederhalskanker kunnen veroorzaken. Ingespoten tijdens de zwangerschap zou het de kans op misvormingen van de geslachtsorganen en hartdefecten bij de foetus verhogen. Neveneffecten op korte termijn kunnen ook zijn: haaruitval, depressie, zware bloedingen, misselijkheid, stoornissen in de leverfunctie... Een op 20 zwarte vrouwen in Johannesburg die een geboortekliniek bezoeken, krijgt de prikpil. Gezinsplanning is zo een middel om apartheid verder levenskansen te geven. Of waar een firma in België zoals winst uit slaat! Het is opmerkelijk hoe de geschiedenis zich herhaalt. In de jaren zestig en zeventig trad hetzelfde verschijnsel op met pesticiden, die hier verboden, daar op de markt werden gedumpt. **Blijkbaar is het probleem van de onderontwikkeling ingebed in de structuren van de wereldeconomie. In het kader van Student Aid heeft dit jaar een discussie plaats gevonden over de zinvolheid van ontwikkelingshulp omdat veelal die hulp tekort schiet. Klopt het dat de ontwikkelingsorganisaties veelal een onderdeel van het probleem vormen?**

St. Dewit: Sinds een jaar bestaat er een overleg tussen organisaties (derde wereldorganisaties en committees) die op het vlak van de schuld actief zijn. Heel wat acties werden ondernomen en er hoeft geen tegenstelling te zijn tussen het ondertekenen van een petitie van Broederlijk Delen en het verdedigen van een radikaler standpunt als een onvoorwaardelijke kwijtschelding van de schuld. Toch willen wij als Kodewes onderlijnen dat elke maatregel tot verlichting van de schuld, ook gedeeltelijk welkom is, zolang het maar over een reële schuldverlichting gaat. Kwijtschelding zonder meer kan neerkomen op een cadeau aan de diktatuur en de lokale elite en niet aan de bevolking van een derde wereld. Een bijkomende eis kan dus zijn, de inbeslagname van de banktegoeden, eigendommen en verduisterde rijkdommen van bijvoorbeeld een Mobutu in Zaire. Het ABOS (Algemeen Bestuur voor OntwikkelingsSamenwerking) van de Belgische staat steunt in haar werking vooral prestigeprojecten zoals in het bovenstaande beschreven. Dit gebeurt ondermeer doordat het ABOS

vervolg op pag. 4

Susan George:

"De Schuldenlast een kanker"

Voor de banken is er geen schuldenkrisis meer. Zij hebben hun zakken gevuld door de terugbetalingen. Ook voor de elites in de derde wereld is er geen crisis. Die leiden niet onder de schuldenberg, die hebben ervan geprofiteerd om te besparen in de openbare sectoren en hebben meer middelen voor de privesektoren gekreëerd. Zij hebben hun privéscholen, -hospitelen, -vervoer, -woningen,... Zij geven niets meer uit voor scholen waar een tekort is aan boeken, voor ziekenhuizen die een tekort hebben aan medicijnen en personeel,... en het fortuin dat zij vergaren, hebben zij op buitenlandse bankrekeningen staan. Als de plaatselijke munt devalueert op bevel van het IMF en de wereldbank, worden de plaatselijke elites automatisch rijker omdat hun fortuin genoteerd staat in dollars en de dollar staat veel hoger genoteerd dan het plaatselijke geld.

"Ik denk dat de laatste tien jaren de situatie meer lijkt op het opkomen van kanker. Iets dat meer dan 10 jaar duurt is geen crisis meer. Wij bevinden ons dicht bij iets dat zich geïnstalleerd heeft en dat absoluut chronisch is geworden. En het is een crisis van de armste volkeren ter wereld."

Susan George is kodirectrice van het Transnationaal Instituut in Amsterdam en publiceert verscheidene toonaangevende werken over de schuldenlast van de derde wereld.

Eieren... voor Pasen

Een bestaansmanifest? Wat, Wie doet (er) M&E?

Er was eens...
...en zo gebeurde het dat er op een mooie regenachtige winteravond een onopvallend ding te vondeling werd gelegd in een mandje aan de deur van Bob Coecke. De onechte vader van M&E, want zo heette deze verstoteling, keek ernaar en zag dat het goed was. Op een briefje dat samen met deze boring in een mandje lag stond tevens welke andere familieleden zorg voor hem dienden te dragen, kwestie van een evenwichtige, degelijke en goede opvoeding te krijgen. De andere familieleden zijn:

Sonja.....de onechte moeder Voorzitter van M&E
Ronny.....de plaatsvervangende vader en ondervoorzitter (Moka met Room)
Haroun.....de okapi
Guy.....Ice Guy
Domenico....Douw Egbert
enz..... Stiefbroers of adoptieleden van M&E
Bob zelf..... vader-af wegens drukke zakenreizen en penningmeester van M&E.

Wie of wat is M&E nu?
M&E staat voor-na diepgaand onderzoek naar de origine van deze banneling, Bedrijvers der Muziek en Het Creatieve experiment.
M&E is een zuigeling die enkel en alleen maar wenst gevoed te worden aan de borst van Moeder Initiatief. Een pasgeborene die schreeuwt om aandacht voor het creatieve aspect in de culturele richting, meer bepaald het creatieve aspect van het creatieve: het experiment. Een bastaardkind dat niet wil spelen met kinderen die zich alleen maar willen bezighouden met de reeds veelvuldig aanwezige folkloristische activiteiten en die maar al te graag verstoppertje willen spelen

met alle soorten minderheidskunstvormen. En als U bovendien deze uk de kans geeft een groter kind te laten worden zal het pogen een kader te scheppen waarbij mensen, kandidaten zoals U en ik, hun artistiek ei kwijt kunnen en ze later eventueel gerealiseerd zien. Dit kan met behulp van gelden uit winstgevende activiteiten, jeremiades via "De Moeial", sponsoring, samenwerking - reeds bestaande - met de dienst Cultuur, BLO, Radio Campus (ULB) en vooral niet te vergeten, de voorleden als studentenkring. Er zal gepoogd worden, wij sturen ons kind voorop, middels bovengenoemde kanalen lokalen vrij te krijgen waar bepaalde projecten, werkgroepen e.d. kunnen doorgaan. Het is ook mogelijk mensen met gemeenschappelijke ideeën samen te brengen zodat ze in groep muziekstukken, theaterstukken, multimediale evenementen van welke aard dan ook zouden kunnen opgevoerd worden. Heb je zelf een idee, een voorstel, iets te tonen, te bieden, doe het in een zuigles en geef het aan M&E. Hij zal U later zeggen of de pap hem smaakt heeft, buurph.

Hans Christia 'n Anderen.

De afgelopen weken heeft M&E goed geboerd en zou dus graag de volgende aankondiging willen doen:

Op 20 oktober: M&E, DE PAUS DOET MEE.
"M&E (bedrijvers van de vrije muziek en het creatieve experiment) presenteert op woensdag 20 oktober in de BSG-zaal de "Mindless-head-on-headless-body party", ofwel een echte, onvervalste "Techno-House-Industrial -Avantgarde- Ambient-Bodypaint totaalvulfi". Modellen, bodypainters, freaks, weirdo's, kreativeelingen...dit is uw kans. Geïnteresseerd? Neen contact op

met: Bob Coecke 6G303B
Tel.: 641.34.34
Sonja Smets
Kroonlaan 376/10
1050 Brussel.

M&E-stival...
Onder het motto: "Omeletten worden teruggestuurd", heeft M&E de koppen bij elkaar gestoken en da de pap, de buikloop en de verse pampers kwam M&E lekker ruikend en goedgeluimd, op de propfen met een heel mooi voorstel, met name het M&E-stival. M&E-stival: er worden groepen gezocht (allerhande groepen, ook beginnende zijn welkom) om via een session/concours hun muzikaal ei te bakken, stoven of koken voor een mogelijk-hopelijk-publiek. De groepen die door M&E en familie na rijp beraad worden uitgekozen, kunnen hun drie beste nummers komen doen. M&E-ville altruïst- vertelde me verder dat er ook sprake zou zijn van een jury waaronder leden die iets met muziek te maken hebben. Want wij - en niet M&E, luiert- zijn reeds met onderhandeligen begonnen met sponsors, muzikanten enz...

In welk kippenhok kan ik mijn ei kwijt?
Het M&E kippenhok natuurlijk. Hoe moet het er uitzien?

Je stuurt een cassette (goed beluisterbaar) of een demo met drie nummers in de volgorde van uw eigen voorkeur op, ofwel ongeveer 15 minuten muziek. Je vermeldt je naam of die van de groep en het best bereikbare adres en telefoonnummer.

Hoe gaat de M&E familie te werk?
Elk M&E familielid luistert individueel en aandachtig naar wat jij te bieden hebt en aan de hand van een ingenieus puntensysteem gaan we dan later al de punten die de verschillende groepen van de verschillende M&E leden gekregen hebben, optellen. De toen groepen, solisten, enz. die de meeste punten behaalden worden dan verwiitigd om op een bepaalde datum aanwezig te zijn op het M&E-festival. Let wel: Omeletten worden onverbiddeijk teruggestuurd!
M&E haat immers omeletten, met of zonder champignons.

Overwin je xenofobie

Het verschil tussen een bachelor en een vrijgezel

Ongetwijfeld heb je ze al opgemerkt: de luidruchtige, exotische, Engels-sprekende V.U.B.-studenten van Vesalius College. Wie zijn ze? Waar komen ze vandaan? Wat doen ze hier? Een kennismaking.

Vesalius College werd opgericht als een onderdeel van de V.U.B. in 1987. Vesalius College werkt o.a. nauw samen met Boston University (een gereputeerde Amerikaanse universiteit met afdeling te Brussel). Vele studenten van Vesalius College komen uit de internationale gemeenschap in en rond Brussel. Daarnaast komen elk semester zo'n 25 Amerikaanse studenten via uitwisselingsprogramma's naar Vesalius College. In totaal zijn er enkele tientallen nationaliteiten vertegenwoordigd (de Zweden voeren de lijst aan met ongeveer 15%, gevolgd door de Belgen - vaak gaat het om "internationale" Belgen-, en de Amerikanen). Ook de profs komen uit alle mogelijke windstreken (met illustere alma maters als Tübingen, Michigan, Boulder, Stanford, Harvard, Berkeley, en ook de V.U.B. natuurlijk).

Het universitaire onderwijs aan Vesalius College wordt in het Engels gegeven en sluit aan op het hoger secundair onderwijs (in de V.S. de "high school"). In vier jaar kunnen de studenten de graad van "bachelor" halen, met "majors" die gaan van toegepaste economie ("Business Economics") tot literatuur. Essentieel voor het onderwijs in Vesalius College is de nauwe relatie tussen student en docent. Geen massale ex-cathedra-lessen dus, maar onderwijs in kleine groepen, met grote

aandacht voor zelfstandig en kritisch werk, zoals het schrijven van papers en het voeren van discussies in de klas. Inhoudelijk moet het onderwijs niet onderdoen voor dat van de Nederlandse faculteiten van de V.U.B. Voor mijn economie-cursussen bijvoorbeeld gebruik ik de top-handboeken die op goede Amerikaanse uniëfs worden gebruikt - waarop de profs in de E.S.P.-faculteit zich baseren voor hun collegedictaten. Trouwens, heel wat Vesalius-cursussen worden door V.U.B.-profs gedoceerd. Studenten worden enkel toegelaten als ze in hun vaderland voldoen aan de voorwaarden om universitair onderwijs aan te vatten. Vesalius-alumni zijn al toegelaten tot verschillende hoogstaande masters-opleidingen over de hele wereld. Je kan zonder meer kost cursussen van Vesalius College volgen; toestemming van je decaan volstaat (een aantal cursussen worden enkel aan Vesalius College gedoceerd, o.a. cursussen over de geschiedenis van de U.S.A. - raadpleeg de Vesalius-catalogus voor details). Een bron van vele misverstanden is het inschrijvingsgeld. Het inschrijvingsgeld voor twee semesters aan Vesalius bedraagt ongeveer 200.000 frank. Dat is veel, maar niet meer dan wat de gemeenschap betaalt voor een subsidieerbaar V.U.B.-student. Naast je 12.500 frank inschrijvingsgeld krijgt de V.U.B. immers per student een subsidie van zowat 200.000 frank per jaar (het precieze bedrag verschilt per opleiding). Deze subsidie wordt natuurlijk gefinancierd door de belastingbetaler. De studenten van Vesalius College worden niet gesubsidieerd (en kosten de belastingbetaler dus niets). Om hun universitaire vorming te financieren moeten zij dus een hoger gevolg op pag. 6

vervolg KODEWES van pag. 3

ven. Dit gebeurt ondermeer doordat het ABOS geld stort in een gemeenschappelijk fonds dat beheerd wordt door de wereldbank. Op die manier doet zij onrechtstreeks mee aan de politiek van die wereldbank, doch ook haar eigen projecten vertonen hetzelfde euvel. Een waterpompenproject in Zimbabwe, waar 200 miljoen BEF voor werd gevraagd, is uiteindelijk niet doorgegaan omdat het niets opracht voor de exporteurs. Daarvoor is het door het ABOS geweigerd. Hetzelfde is gebeurd voor een scholingsproject in Rwanda. Is er volgens u nog hoop voor de derde wereld?

St. Dewit: Tja, er bestaan genoeg middelen en de nodige technologie om de hele wereld te voorzien in gezondheid en voedsel. In het rapport 'The State Of The World's Children' berekent Unicef de kost om zeven doelstellingen die de massale kindersterfte tegengaan op 20 miljard dollar. Deze doelen zijn onder meer de rechtstreekse vermindering van kindersterfte door aanpak van de belangrijkste ziektes, vermindering van de moedersterfte, toegang tot zuiver drinkwater en sanitair voor iedereen enz. Iedereen kent het eenvoudige middelje van suiker en zout opgelost in water (oral hydration therapy) dat zeer goedkoop uitdroging door diarree kan voorkomen. De schuld is echter een beslissende schakel in het verder ontwikkelen of het tegen gaan van onrechtvaardige en onmenselijke toestanden. Er is in de nabije toekomst echter geen hoop op verbetering. De totale schuldenlast bedraagt 1300 miljard dollar en blijft verder stijgen. Daar moet overigens bij worden opgemerkt dat alle landen van de wereld schulden hebben. De schuld van de VSA alleen al bedraagt 10.000 miljard dollar. Daartegenover is de schuld van

de derde wereld een peulschil. In feite kampen ze dus met een soortgelijk probleem. Echter: ook Clinton is genoodzaakt te besparen en zal dat ook bij voorkeur doen in de openbare sektor. Deze tendens maakt overigens reeds langer opgang. Het is reeds langer bekend dat je in Amerika in een ziekenhuis niet behandeld wordt als je niet kunt aantonen dat je ervoor kunt betalen. Ten opzichte van de jaren '80 zijn er 50% minder kinderen ingeënt tegen kinderziekten. De levensomstandigheden van de onderste bevolkingslagen zijn zelfs zo verergerd dat ziekten als cholera terug opgang beginnen te maken in ghettos als de Bronx in New York.

De schuldenlast in de derde wereld vertoont dus dezelfde dynamiek als in onze, westerse of eerste contreien?

St. Dewit: Inderdaad. Ook in eigen land vormt de schuld een structureel probleem. Het Universitair ziekenhuis van Gent heeft een schuld uitstaan bij de Kredietbank die moet terugbetaald worden tegen 13% interest. Het ziekenhuis ging een lening van 3 miljard fr. met overheidswaarborg aan om de toenmalige financiële moeilijkheden te boven komen. Dit jaar betaalde het de eerste aflossing. Ook de inkrimping van de budgetten voor volksgezondheid bemoeilijkt de sanering van het ziekenhuis. Het UZ Gent lijdt een miljoenenverlies: afvloeiingen zijn dan ook onvermijdelijk. Daardoor zijn zij kwasi falliet en staan er 500 banen op de tocht. En als er bespaard wordt door de regering zal dit in de toekomst meer en meer in de sociale sector moeten gebeuren, tenminste in de huidige gedachtegang van onze regeerders...

interv. Jack Van Handenhove
Sifried Praillie

vervolg van pag. 1

Sektor van de VUB en die van ons Belgenland afspeelt. De kloof tussen arm en rijk wordt gewoon groter en de marginalen worden geveiseerd omwille van hun marginaal zijn en dus worden ze gemarginaliseerd. Uit dit alles kan men enkel concluderen dat onze studentenvertegenwoordigers eigenlijk niet weten waar ze mee bezig zijn, tenzij ze enkel aan hun curriculum en het lekker eten na de SoR-vergaderingen denken natuurlijk. Wie besefte dat er een malaise is en als men het besefte, hoe diep is die dan in ons denken en handelen verankerd? Dit alles hoeft natuurlijk niet te betekenen dat men een wanbeleid moet voeren en grote financiële putten maken. Het is in eerste instantie de 'lamme schaap'-mentaliteit die de boel verziekt. En in een kudde schapen zijn geen wolven toegelaten. Maar wat kunnen wij anders zijn in dit kalotenland? Het enige juiste uitgangspunt dat in de huidige sfeer van onvrede en gevoel van onmacht gerechtvaardigd is, is een radicale in vraagstelling van het hoe en waarom van de studentenvertegenwoordiging. Het komt er in eerste instantie op aan om dingen te bereiken in plaats van simpelweg mee te doen aan de stoelelans waar men hier op de VUB zo goed in is. Met goede bedoelingen en een energievolle inzet komt men er niet meer. Het is niet langer voldoende te proberen en uw best te doen. Pragmatische standpunten bestendigen de impasse. Vele studenten en hun vertegenwoordigers weten dat hun huidige inspraakmogelijkheden voortvloeien uit de jarenlange studentenstrijd voor de democratisering van het onderwijs de haar hoogtepunt kende in de studenten

akties van '68. Hetgeen zich nu afspeelt maakt een evaluatie van de uitvoering van die democratisering en haar gevolgen (ook op academisch niveau) noodzakelijk. De democratisering van het onderwijs laat zich onderverdelen in twee eisen: enerzijds de inspraak en anderzijds de toegankelijkheid van onderwijs voor iedereen die dat wenst. Deze twee eisen vinden elkaar in de Sociale Raad. Door de inspraak van de studenten beslissen deze over het gebruik van de gelden die dienen om de toegankelijkheid (betaalbaarheid) van de universiteit te garanderen. Momenteel wordt die democratisering echter ingevuld als volgt: door de vermindering van de subsidiepot komt de toegankelijkheid meer en meer in het gedrang en de laksheid van de studentenvertegenwoordiging keurt een afbraakpolitiek die hiervan een gevolg is goed. Er wordt bij dit alles niet nagedacht over de onderliggende oorzaken. De democratisering keert zich tegen zichzelf. Algemeen wordt aangenomen dat de studenteneisen teruggaan tot de syndicale studentenbeweging van '68, waar de democratisering afgedwongen werd. (de VUB bestond toen nog niet). Minder bekend is echter dat de twee eisen terug te voeren zijn tot de naoorlogse wederopbouwperiode. Het westers industrieel bastion wou de onder andere tijdens de oorlog opgedane technologische kennis verder ontwikkelen om deze toe te passen in de 'in vrede' levende samenleving. Hiervoor was een massa hooggeschoold personeel nodig dat bovendien ervaring had met betrekking tot ons democratisch samenlevingsmodel. Deze discussie speelde zich reeds af begin de jaren vijftig. Het is dus naïef te denken dat zowel de openheid van het onderwijs

als de inspraak louter vanuit menslievend standpunt werden verwezenlijkt. Het is enkel en misschien wel vooral omdat de belangrijkste belangengroeperingen zich konden vinden in deze eisen dat eraan tegemoet werd gekomen. Als gevolg hiervan studeren wij nu op massuniversiteiten die in woorden willen onderwijzen tot zelfstandig denkende individuen, doch die in de praktijk meer en meer gericht zijn op de zogenaamde 'vocational training', de opleiding tot beroepsgerichte radertjes. Tegenwoordig bent u geen individu meer, doch wordt u geklasseerd onder de noemer 'human capital'. Het is het neuraal netwerk van uw brein dat tellt, niet uw wezen. (deze tendens is expliciet geworden in het Memorandum op Higher education in the European Community en zet zich nu door in een beleidstekst naar aanleiding van de wijziging van het organiek reglement, zie elders in deze Moeial). Als de studentenvertegenwoordiging geen afdoend alternatief biedt aan deze tendens in eerste instantie door van de academische overheid te eisen dat zij zet terug te geven de politiek die haar naar de maatstaven van het bedrijfsleven kneedt, dan draagt zij enkel bij tot de verdere afbraak van de Vrije Universiteit in haar van buitenaf gestuurd wordingsproces tot superhogeschool. In dat geval heeft zij geen bestaansrecht meer en keert zij zich tegen haar oorsprong: de studentenbeweging. Maar helaas zit ook daar niet alles snor, maar ja, wij kunnen niet alles tegelijk zeggen nietwaar.

Jack Van Handenhove,
burolid Studiekring vrij onderzoek

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y' - DIENST KULTUUR

tel. 02/641 23 25 (23 26)

f i l m

"HET GROTE ONGEDULD!" 1993

Een nieuwe lichte realisator heeft de schoolleer achter zich gelaten en bekijkt de scène van de professionele wereld... op zoek naar mogelijkheden en middelen om hun talenten verder te ontplooiën, op zoek naar de kans om hun dromen in beelden te vatten. Tijd dus voor een tweede défilé van eindwerken, tijd voor "Het Grote Ongeduld!" 1993. Een hele avond lang kan iedereen zich verdrukken in deze beeldstroom, de producten van de laatstejaarsstudenten van Vlaamse en Franstalige Filmscholen, zoals St. Lucas Brussel, Hites, Kask Gent, Narafi, Inxaci, Insas.

Een verzameling van de meest ongewone en verrassende kortfilms, én van de meest uiteenlopende: kronkelende animatiefilm, ruwe documentaire, sprankelende fantasie. Een unieke gelegenheid voor al wie werkzaam is in de audiovisuele sector om een indruk op te doen van hoe elk van deze studenten door een feilloze beheersing van de techniek, via de beeldtaal, de creativiteit de vrije loop laat.

Ongewijfd zijn deze jonge talenten al te dikwijls gebonden door te beperkte middelen, door een chronisch gebrek aan tijd, door een chronisch gebrek aan oelering... maar in de beperking toont zich dikwijls de meester. De kunst is dan ook geen hard oordeel te vellen maar de sluimerende beloften te ontdekken.

Het Grote Ongeduld wordt, nog meer dan vorig jaar, de ontmoetingsplaats voor debutanten en arrivés, voor aspirant-regisseurs en productiekenner, en voor al wie zijn hart verpand heeft aan de beeldcultuur!

Org.Trefcentrum Y' - Dienst Cultuur & GAS Cultuurwetenschappen VUB
m.m.v. Ministerie van de Vlaamse gemeenschap, administratie kunst, Ministerie van Onderwijs, ASLK

Woensdag 27 oktober 1993 - 20u - Aula Q - 100 bl.

HET "BACK TO (BACK) FESTIVAL (for free - for love, peace & music)"

8, 9 en 10 november 1993 - 21u Kultuurkafé - gratis

Er had liefde kunnen zijn, er had vrede kunnen zijn, maar muziek was er al en blijft. Waarschijnlijk omdat het laatste gemakkelijker - en te commercialiseren is. Zoals "back to (back)..." impliciet, gaan we even naar toen de mensen nog konden spreken (zoals de dieren dat ooit gedaan hebben). Feitelijk projecteren we toen naar nu omdat het nog niet anders kan. Dank de uitvindsters van de bewegende hiërogliefen voor deze mogelijkheid en kom 3 nachten achter elkaar enkele van onze geestelijk-muzikale voorvaders en -zonen bekijken en beluisteren in het KK, gratis dus, zodat eerbiedig (uit onbegrip maar bewondering) en rug aan rug (door het vele volk) vele glazen (omdat de inkom gratis is en omdat 't plezant is) kunnen geheven worden ter ere van hen.

Trek je 'leren' van je lijf en herontdek de liefde in en om de gebouwen van het KK, het is herfst maar dat geeft niet want er is centrale verwarming.

DUS GRUP JE LAATSTE KANS OP LOVE, PEACE & MUSIC VOOR 2000 NA XUS.

De dienst cultuur houdt van u en uit dit door u gratis te entertainen, duidelijk? GRATIS!

PROGRAMMA:

narratieve films of bijeen:

ma 8 nov: 200 motels (F Zappa), Head (Monkees, Zappa), More (P Floyd)
di 9 nov: Quadrophonia (Who), Performance (Mick Jagger), Butterflyball (Deep Purple)

concertfilms:

wo 10 nov: Monterey pop, Concert for group and orchestra (Deep Purple)
Jimi plays Berkeley (Hendrix), Feast of Friends (Doors)

—onder voorbehoud, dus enkele variaties of extra's zijn mogelijk—

woensdag 24 november 1993 om 9u30 filmcolloquium 3 Days of the LEF (Labo sprmnt film)

Toepasbaarheid van de theorie van Charles S. Pierce bij de studie van film.

Cineasten "Beigian ahalbak van kultuur" ?

Voorstelling film "Sjaan" van de breucker

k r e a t i e v e a t e l i e r s

Inschrijven is nog mogelijk, telkens 5 minuten voor de aanvang van de cursus.

Informatie en inschrijvingen:

Dienst Cultuur 02/641 23 25 of 23 26
Data: wekelijks, behalve in de vakantieperiodes
Plaats: Gallery'
Prijs: 500bl. voor VUB studenten en personeel
1500bl. voor gewetensbezwaarden en werklozen
2500bl. voor alle anderen

Zwart/wit fotografie: Maandag van 19 tot 22u Jurgen Rogiers, mentor

Theater: Maandag van 19 tot 22u Rudi De Smet, mentor

Modeltekenen: Donderdag van 19 tot 22u Cswaki Kuyken, mentor

e x p o

EDWARD SHERIFF CURTIS (1868-1952)

FOTOGRAVURES - The North American Indian

15 okt. tot 30 nov. 1993 - Gallery' en KK - iedere werkdag 11u30 tot 17 u

Film

dinsdag 16 november 1993 - Aula QB

In het kader van de fototoonstelling over Curtis worden tevens drie uitzonderlijke documentaire films verbond door of over Edward Curtis

In the land of the war canoes: Kwakiutl Indian life on the Northwest Coast

Edward S. Curtis (47 minuten)

Uitgegeven en restoreerd door George Quimby and Bill Holm.

Een saga over het leven van de Kwakiutl indianen, gefilmd in 1914 in Vancouver Island, British Columbia, Canada.

The Image maker and the Indians (17 minuten)

Uitgegeven en restoreerd in 1973 door George I. Quimby, Bill Holm and David Gerth

Deze film toont hoe de fameuze pionier-fotograaf, Edward S. Curtis de eerste "full-length" documentaire film over de Native American langs de Noordwest kust draaide.

The shadow catcher: Edward S. Curtis and the North American Indian (88 minuten)

T.C. McLuhan, Director/Producer

Een film over Edward S. Curtis, fotograaf, antropoloog en filmmaker, die gekenmerkt wordt door de Kwakiutl dansers, een Navajo Yebecha Ceremonie en Curtis' eigen inwijding in de Hopi Snake Fraternity.

De soundtrack bestaat uit originele indianenmuziek en hedendaagse Comanche variaties.

k o n c e r t

Q-Concerten

HET KUIJKEN KWARTET

Maandag 25 okt. 1993 - 20u - Aula QA

Het Kijken Kwartet werd opgericht in 1986 en bestaat uit de broers Sigiswald (Viool I) en Wieland Kujiken (cello), de altiste Marieen Thiers (de vrouw van Sigiswald) en François Fernandez (violet II). Zij verwierpen allen, wereldlaam met hun historische benadering van de oude muziek, o.m. door hun fundamentele arbeid op authentieke instrumenten bij La Petit Bande (het barokorkest dat Sigiswald in 1972 oprichtte).

De laatste tijd verlaten zij met het Kwartet enigszins de barokmuziek, en concertieren zij uit het repertoire van Haydn en Mozart: een verblijssende benadering die in december '93 bekroond zal worden met het verschijnen van een CD-box met de 8 Kwartetten, aan Haydn opgedragen van W.A. Mozart.

Programma

F.J. Haydn, Kwartet op.74, n° 1 in C (1793)
Allegro - Andantino (grazioso) - Menuet - Finale (Vivace)
W.A. Mozart, Kwartet in D, K.V.499 (Hofmeister, 1786)
Allegretto - Menuetto - Adagio - Molto allegro
F.J. Haydn, Kwartet op.74, n° 3 in g ("Reiterkwartet", 1793)
Allegro - Largo assai - Menuet - Finale (Allegro con brio)

k o n c e r t

OPEN PODIUM

De beste stuurlui staan nog altijd aan wal, ook in het KK. Call it what you want. Het podium staat er nog steeds, alsook de piano, de drum, de versterkers en de kleine zanginstallatie. Aspirant-muzikanten, kom gerust af, volleerde zijn evenzeer welkom. Kunde gaaget beter? no problem. Ook nieuwe muziekinstrumenten zijn welkom.

Vrij podium - free podium - concert - gratis podium - repetitie - jamsessie - soundcheck - voorprogramma - bisnummers - festival - improvisatie - vrije expressie - experiment -

THE EX (NL) & TOM CORA (USA)

The Ex is ontstaan in volle punkperiode (1979) en is sindsdien zijn eigen verrassende weg ingeslagen. Een konstante is dat zij steeds met andere muzikanten samenwerken en dit resulteert in een openheid naar nieuwe muziekvormen, ooit wel eens een 'rock puzzle' genoemd, wat elk concert uniek maakt.

Andermaal is het Tom Cora, de cellist die vooral bekend is voor zijn werk met Fred Frith en de NY scene, die de arena betreedt.

'Hoe dat zal evolueren is ons ook nog onbekend (gelukkig maar). We weten alleen dat het enige dat voorspelbaar is dat het onvoorspelbaar is. (Uit: vrees niet, dit is geen biografie)

Katrin: drum en zang

Terrie: gitaar

Jos: zang

Andy: gitaar

Donderdag 21 oktober 1993 - 21u Kultuurkafé - Gralls

DEUS (B)

'Welopgevoede jongens' die een groep 'met een idee' oprichtten en zich er niet in verslikt hebben. Zij maken muziek 'waar je kan in blijven rondwandelen en telkens weer nieuwe dingen ontdekt'.

DEUS bracht een uitstekende mini CD 'ZEA' uit die geproduceerd werd door Peter Vermeersch en Pierre Verloosen.

Rudi Trouve: gitaar

Stel Kamil Carlens: bas en zang

Tom Barman: gitaar en zang

Klaas Janszons: viool

DIE ANARCHISTISCHE ABENDUNTERHALTUNG (B-D)

'Eine Kugel aus Geräuschen, abgeschossen von Violine, Cello, Accordeon und Klarinette.'

Benedikt Lenski: viool

Simon Lenski: cello

Raoul Van Camp: accordeon

Han Stubbe: klarinet

Donderdag 28 okt. 1993 - 21u - Kultuurkafé - gratis

DONKEY (NL)

Met wortels in de landelijke omgeving van Wormerland, de kreative geboorteplaats van Nederlandse groepen zoals 'de Kif' en 'the Ex' werken zij verder in de traditie om een maatschappij van geluid te creëren. Hiermee nemen zij de toorts over van de 'Membranes' in hun beginperiode.

Jeroen: drums

Ajay: bas en zang

Pm: gitaar en zang

Donderdag 4 nov. 1993 - 21u - Kultuurkafé - gratis

t Harochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozerns aller tijden, verenig u!
Post julie briefje in de Moeial-brievbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

POEZIE

Le Bateau

Bientôt le bateau partira
Oubliant ceux qui l'on vu
naître.
Tout doucement, il glissera.
Dans le pays ce sera fête.

Mais sur le quai un homme
est triste.

Je vois des larmes dans ses
yeux.

Il suit le bateau égoïste.
Et son vieux cœur est
malheureux.

Oui, ce bateau qu'il a vu
naître.

Qu'il a chéri entre ses mains
Dans un instant va
disparaître.

L'abandonnant à son chagrin.

Pourtant il lui a tout donné.

Son cœur, sa vie, ses bras
meurtris.

Des jours, des mois il a
peiné,

Pour son bateau, enfant
chéri.

Il fait des signes à son
bateau.

Il voudrait tant qu'il lui
revienne.

Dans un murmure, sous un
sanglot,

Il lui avoue enfin qu'il
l'aime.

Les choses vont, et le temps
passe.

On a plus que des souvenirs.
On est plus rien, et l'on
trépassé

Devant l'objet de nos désirs.

H. ALTER

Le Chien

Il était beau mon chien, il
était tout marron.

Et quand le soir venu, sur
mes genoux, posée,

Sa tête doucement venait me
caresser.

C'était comme un enfant qui
demandait pardon.

Je le revois encore,
gambadant dans l'allée.

Courir après le chat, aboyant
mille fois.

Saisir avec ses crocs, je ne
sais quelle proie.

Et puis entre mes pieds,
venir la déposer.

Ce n'était qu'une bête, mais
que ces mots sont durs.

J'y pense bien souvent, et
combien fut ma peine

Quand il est reparti pour son
dernier domaine.

Petit être si doux, petit
enfant si pur.

Il était beau mon chien, il
était tout marron.

Et quand le soir venu, je me
retrouve seul.

parfois, sur mes genoux je
vois sa tête folle.

il est là, caressant, mais
aboie! aboie donc!

H. ALTER

De Hengst en de Maegd

Waarom leest ge nu juist
dit weer?

Vunzigaard!

A.Z.

Het leven vol- gens...Den Boemoa

In den beginne was er
niets, toen viel jan van
zijn fiets, vele jaren na-
dien had hij zijn ellende
ingezien, alles vloog uit-
een, jan raakte niet meer
op de been, alles ver-
dween in het niets, maar
waarom stapte jan op zijn
fiets?

BSG Agenda

Film

Do 21 okt : BSK in Qc:
Last of the Mohicans

WK in Qd :
Bitter Moon

Di 26 okt : AVSG in Qc:
C'est arrivé près ...

Do 28 okt : ZWK in Qc:
?

Biotecho in Qd :
Tresspass

Wo 3 nov : Campina Qc:
The Assasin

Do 4 nov : FA in Qc:
A few good men

Infogroep in Qd :
Basic Instinct

Andere

DO 21 okt :
Zwk :in Luigi's, 21 u

Schachtenontvangst

BM : Cantus in Relais

om 20 u

VR 22 okt :
APIA : Night of the

Proms

KB : TD in
Geraardsbergen

ZO 24 okt :
BM : wandeling door

Laken om 14 u 30

DI 26 okt :
PK: Schachtenkoning-

verkiezing

WO 27 okt :
FARMA + TK : Doop

VR 29 okt :
APIA : Kroegentocht

ZA 30 okt :
BM: Best of the Proms in

Londerzeel

MA 1 nov :
APIA :gaat naar

Boekenbeurs

DI 2 nov :
WK: gaat naar CDS-

doop

PESSIMISTISCH BILAN VAN HET NIEUWE BEGIN

Dit artikel bevat geen wetenswaardig-
heden m.b.t. de VUB en wat er reilt en
zeilt binnen om het even welke organi-
satie die hier werkzaam is. Het is ge-
woon een reeks van gedachten die een
student van de 2de Kan. zich heeft ge-
maakt.

Op een donderdagavond had ik de
vrouw van mijn dromen getroffen, en
ze stemde erin toe iets met mij te gaan
drinken.. We hadden een leuk gesprek
over koetjes en kalfjes en we spraken
af dat we nog eens samen op stap zou-
den gaan. Die avond zat ik dus in het
KK te wachten, terwijl allerlei koppel-
tjes zich goed amuseerden aan de ta-
feltjes en er een pintje dronken. Ik zat
alleen, maar dat was niet zo erg, want
ik was toch nog wat te vroeg. In af-
wachting raakte ik in gesprek met en-
kele Oostduitse studenten en we
maakten veel plezier. Toch kwan ZIJ
niet opdagen. In het begin panikeerde
ik nog niet zo erg, omdat ze evengoed
wat te laat kon zijn. Helaas, de hele
avond heeft ze mij laten wachten.
Toch zou ik haar nog eens graag zien.
Dat was niet het enige dat me pessi-
mistisch maakte. Na het betalen van
mijn inschrijvingsgeld had ik immers
niets meer over om cursussen te kopen
in de VUBtiék. Helaas, nu moet ik al-
les zelf noteren om toch nog iets te
hebben. Bovendien weet ik niet eens
hoe ik in de VUBtiék moet geraken.

aangezien alles nog steeds door
hekken is afgezet. Gelukkig heb ik
hier nog wat goede vrienden waarmee
ik het wel kan vinden. Misschien zijn
er eerstejaars die dezelfde gevoelens
hebben als ik : een volledig verloren
lopen in de structuren van de VUB. Je
wordt immers nogal vaak van het
kastje naar de muur gestuurd, vooral
wanneer het erom gaat belangrijke
formulieren in te vullen in verband
met studiebeurzen e.d. De mensen
van de Sociale Dienst doen wel
keihard hun best, maar de stormloop is
zo groot dat ook zij met de handen in
het haar zitten. Het geld gaat er hier
wel snel door je handen, vooral als je
alle TD's bezoekt waar je in feite
aanwezig zou moeten zijn om een
populaire jongen te worden. Het
gevolg is dat ik nu weer twee weken

zal moeten schooien om rond te
komen. Spaarzaamheid is echter niet
het devies van de echte student!!!
Diegenen die mij tegenkomen zijn dus
gewaarschuld. Natuurlijk ga ik niet
zeggen wie ik ben, want dan heb ik
helemaal geen succes meer!!

Toch heb ik al een oplossing gevonden
om te verhinderen dat ook 'dit jaar ten
onder zal gaan in een complete chaos
van zich overlappende afspraken : een
nieuw agenda van de VUB kan ieder-
een de mogelijkheden geven zijn af-
spraken te noteren. Ik heb al netjes
alle lessen ingeschreven, zoals het een
goed student betaamt. Als ik nu nog
werkelijk naar al die lessen zou gaan,
kan niets mij nog tegenhouden ook dit
jaar te slagen, en hopelijk in eerste zit.
Ik heb op deze wijze zelfs nog wat
gaatjes in mijn dagorde gevonden om
af en toe een artikel te schrijven voor
de Moeial, om actief mee te werken
met één of andere studentenkring. ...
Misschien dat andere studenten ook
wat tijd willen investeren om deze
Universiteit, en vooral het studentenle-
ven in de kringen, een beetje levend te
houden. Nu moet ik me nog laten do-
pen ook nog, shit, ik kwam er niet
meer onderuit. Ik had beloofd mee te
doen als ik zou slagen. Wonder boven
wonder slaagde ik ook nog, en nu
moet ik me wel aan mijn woord
houden. Toch moet niemand zich laten
afschrikken om zich te laten
dopen, zeker niet voor een kring als
LWK, die heel gezellig is.

De Moeial

Tweewekelijks studenten-
tijdschrift van de Vrije Uni-
versiteit Brussel in samen-
werking met het Brussels
Studentengenootschap,
Studiekring Vrij Onderzoek
en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Jurgen Oste

Redactie
Haroun Amira, Nadja,
Karin V., Michel V.H., Anna,

Medewerkers
Jack Van Handenhove, Sami
L & M,
Stefaan, Patrick, Geert A..

Illustraties
Geert Rondou,
Wim Castermans,
archief

Verantwoordelijke uitgever
Karin Verelst
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verant-
woordelijk voor artikelen van
het BSG en VO.

vervolg van pag. 4
inschrijvingsgeld betalen. Dit
inschrijvingsgeld is vergelijkbaar
met dat van goede Amerikaanse
unjefs (en zelfs lager). Ook niet-
gesubsidieerde studenten die in een
Nederlandstalig programma aan de
V.U.B. studeren betalen een
vergelijkbaar inschrijvingsgeld.
Financieel zwakkere studenten
kunnen beroep doen op diverse beur-
zen of de betaling van hun inschrij-
vingsgeld spreiden. Soms krijgen
zij een verlagings door als "tutor"
(studiebegeleider) eerstejaars-studen-
ten te helpen (misschien een aardig
idee voor andere V.U.B.-facultei-
ten?).
Vesalius College biedt je dus de gele-
genheid om kennis te maken met een
myriade van culturen. Het College
kan dienen als poort naar de buiten-
wereld, via de diverse buitenlandse
instellingen waarmee contacten be-
staan én via de studenten. De studen-
ten van Vesalius zijn ook erg actief
buiten het klaslokaal: zij organise-
ren TD's, hebben een business club,
een eigen studentenkrant
("Vernacular"), vormen de drijvende
kracht achter het rugby-team enz.
Als je meer wil weten over Vesalius
College, neem dan contact op met
Wout Daenen, student bij Vesalius én
Nederlandstalig, en regelmatig ge-
signaleerd in de cafetaria. Ook bij
mij kan je terecht. Of overwin je xe-
nofobie en sla gewoon eens een
praatje met een Vesalius student in de
cafetaria, of ga naar een van hun
TD's. Dóen! Dr. Luc M.A. Hens.